A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2016. november 23.* [1]

„Fellebbezés — Az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés — 1049/2001/EK rendelet — Környezet — Århusi Egyezmény — 1367/2006/EK rendelet — A 6. cikk (1) bekezdése — Természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei megsértésének veszélye — »A környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információ« fogalma — Növényvédő szerekben található hatóanyag engedélyezési eljárására vonatkozó dokumentumok — A glifozát hatóanyag”

A C-673/13. P. sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviselik: B. Smulders, P. Ondrůšek, P. Oliver és L. Pignataro-Nolin, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2013. december 17-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

támogatják:

az **American Chemistry Council Inc. (ACC)**,

a **CropLife America Inc**.,

a **National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM)**

(székhelyük: Washington [Egyesült Államok], képviselik őket: M. Abenhaïm avocat, K. Nordlander advokat és P. Harrison solicitor),

a **CropLife International AISBL (CLI)** (székhelye: Brüsszel [Belgium], képviselik: D. Abrahams barrister, R. Cana és E. Mullier avocats, valamint A. Patsa dikigoros),

a **European Chemical Industry Council (Cefic)**,

a **European Crop Protection Association (ECPA)**

(székhelyük: Brüsszel, képviselik őket: I. Antypas és D. Waelbroeck avocats, valamint D. Slater solicitor),

a **European Crop Care Association (ECCA)** (székhelye: Brüsszel, képviseli: S. Pappas dikigoros),

* Az eljárás nyelve: angol.

1 — A jelen szöveg kulcskifejezéseket tartalmazó részében, 54., 67., 68. és 80. pontjában az első elektronikus közzétételt követően nyelvi módosítás történt.

a **Németországi Szövetségi Köztársaság** (képviselik: T. Henze és A. Lippstreu, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó felek a fellebbezési eljárásban,

a többi fél az eljárásban:

a **Stichting Greenpeace Nederland** (székhelye: Amszterdam [Hollandia]),

a **Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)** (székhelye: Brüsszel)

(képviselik őket: B. Kloostra és A. van den Biesen advocaten)

felperesek az elsőfokú eljárásban,

támogatja őket:

a **Svéd Királyság** (képviselik: E. Karlsson, L. Swedenborg, A. Falk, U. Persson, C. Meyer-Seitz és N. Otte Widgren, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél a fellebbezési eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: J. L. da Cruz Vilaça tanácselnök, M. A. Tizzano (előadó), a Bíróság elnökhelyettese, M. Berger, E. Levits és F. Biltgen bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2016. február 4-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2016. április 7-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésével az Európai Bizottság az Európai Unió Törvényszéke 2013. október 8-i Stichting Greenpeace Nederland és PAN Europe kontra Bizottság ítéletének (T-545/11, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2013:523) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék részben megsemmisítette a Bizottság 2011. augusztus 10-i azon határozatát, amelyben a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló, 1991. július 15-i 91/414/EGK tanácsi irányelv (HL 1991. L 230., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 11. kötet, 332. o.) alapján megtagadták a hozzáférést a Németországi Szövetségi Köztársaság mint jelentéstevő tagállam által kidolgozott, a glifozát hatóanyagra vonatkozó értékelőjelentés-tervezet 4. kötetéhez (a továbbiakban: vitatott határozat).

Jogi háttér

Az Århusi Egyezmény

2 A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezmény, amelyet az Európai Közösség nevében a 2005. február 17-i 2005/370/EK tanácsi határozat (HL 2005. L 124., 1. o.) hagyott jóvá (a továbbiakban: Århusi Egyezmény), a „Hozzáférés a környezeti információhoz” címet viselő 4. cikkében kimondja:

„1. Valamennyi fél biztosítja ezen cikk további bekezdései függvényében, hogy a hatóságok környezeti információ kérése esetén a nyilvánosság rendelkezésére bocsátják a kért információt a nemzeti szabályozás keretében […].

[…]

4. A környezeti információra vonatkozó kérés elutasítható, amennyiben az információ feltárása hátrányosan érintené:

[…]

d) a kereskedelmi és ipari információ bizalmas jellegét, ahol ez a bizalmas jelleg méltányolható gazdasági érdekekre figyelemmel a jog által védett. E körben azonban a környezetvédelem szempontjából releváns kibocsátási adatok nyilvánosak kell hogy legyenek;

[…]

Az információszolgáltatás [helyesen: A hozzáférés megtagadásának] fent említett okai szűken értelmezendők, figyelembe véve az információ feltárásához fűződő közérdeket, valamint azt, hogy a kért információ mennyiben vonatkozik a környezetbe történő kibocsátásokra.

[…]”

Az uniós jog

A dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó szabályozás

3 Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) (4) preambulumbekezdése kimondja:

„E rendelet célja, hogy a lehető legteljesebb érvényt szerezzen a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés jogának […].”

4 E rendelet 4. cikkének (2) bekezdése így rendelkezik:

„Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel [helyesen: hozzáférhetővé tétel] hátrányosan befolyásolná [helyesen: sértené] a következők védelmét:

– természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei, beleértve a szellemi tulajdont is,

– […]

kivéve ha a nyilvánosságra hozatalhoz [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.”

5 A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Århusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 264., 13. o.) (2) és (15) preambulumbekezdése értelmében:

„(2) A hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program […] hangsúlyozza a megfelelő környezetvédelmi információnyújtás jelentőségét, valamint annak fontosságát, hogy a nyilvánosságnak tényleges lehetősége legyen részt venni a környezetvédelmi döntéshozatalban, növelve ezzel a döntéshozatal számonkérhetőségét és átláthatóságát, valamint hozzájárulva a lakossági tudatossághoz és a meghozott határozatok támogatottságához. […]

[…]

(15) Azokban az esetekben, amikor az [1049/2001] rendelet kivételekről rendelkezik, ezeket az e rendeletben foglalt különös rendelkezésekre is figyelemmel a környezeti információ iránti kérelmekre is alkalmazni kell [helyesen: ezeket a rendeletben foglalt, a környezeti információkhoz való hozzáférés iránti kérelmekre vonatkozó különös rendelkezésekre figyelemmel kell alkalmazni]. Az elutasítás indokait a környezeti információhoz való hozzáférés vonatkozásában megszorítóan kell értelmezni, tekintetbe véve azt a közérdeket, amelyet az információ közzététele [helyesen: hozzáférhetővé tétele] szolgál, és azt, hogy a kért információ a környezetbe jutó kibocsátásokra vonatkozik-e. […]”

6 E rendelet 1. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„(1) E rendelet célja, hogy hozzájáruljon [az Århusi Egyezmény] alapján fennálló kötelezettségek végrehajtásához, az egyezmény rendelkezéseinek közösségi intézményekre és szervekre történő alkalmazását szolgáló szabályok meghatározása által, különösen a következő eszközökkel:

[…]

b) a környezeti információ fokozatos hozzáférhetővé tétele és terjesztése a nyilvánosság körében annak érdekében, hogy biztosított legyen az ahhoz való rendszeres hozzáférés és annak terjesztése a lehető legszélesebb körben. Ennek érdekében elő kell segíteni különösen – amennyiben rendelkezésre áll – a számítógépes távközlés vagy egyéb elektronikus technológia használatát;

[…]”

7 Az említett rendelet 2. cikkének (1) bekezdése szerint:

„E rendelet alkalmazásában:

[…]

d) »környezeti információ«: minden olyan írásbeli, vizuális, szóbeli, elektronikus vagy bármilyen más materiális formában lévő információ, amely az alábbiak valamelyikére vonatkozik:
   i. a környezeti elemek állapota, mint például a levegő vagy a légkör, a víz, a talaj, a föld, a tájkép és a természetes környezet, beleértve a vizes élőhelyeket, a part menti és tengeri területeket, a biológiai sokféleséget és annak összetevőit, beleértve a géntechnológiával módosított szervezeteket, valamint az ezen elemek közötti kölcsönhatást;

ii. olyan tényezők, mint például a különböző anyagok, az energia, a zaj, a sugárzás vagy a hulladék, beleértve a radioaktív hulladékot, a környezetbe történő kibocsátás, bevezetés vagy egyéb módon való kijuttatás, amelyek ténylegesen vagy várhatóan hatással vannak a környezet i. alpontban említett elemeire;

[…]”

8 Ugyanezen rendelet 3. cikke a következőképpen fogalmaz:

„Az [1049/2001] rendeletet alkalmazni kell […] a közösségi intézmények és szervek birtokában levő környezeti információhoz való hozzáférés iránti bármely kérelemre […].”

9 Az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„Az [1049/2001] rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik franciabekezdése esetében […] a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] fűződő nyomós közérdek fennállását kell megállapítani, amennyiben a kért információ a környezetbe való kibocsátásra vonatkozik. […]”

A növényvédő szerek forgalomba hozatalára és a hatóanyagok felvételére vonatkozó szabályozás

10 A 91/414 irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében említett munkaprogram első szakaszának végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1992. december 11-i 3600/92/EGK bizottsági rendelet (HL 1992. L 366., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 13. kötet, 242. o.) megállapította a 91/414 irányelvről szóló értesítést követő két év elteltével forgalomban lévő hatóanyagok fokozatos vizsgálatára irányuló többéves munkaprogram első szakaszának végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat. E rendelet I. mellékletéből kitűnik, hogy a glifozát e munkaprogram első szakaszához tartozott. Az említett rendelet 7. cikkének (1) bekezdése értelmében a referens tagállamnak értékelőjelentés-tervezetet kellett készítenie.

11 A 3600/92 rendelet végrehajtása céljából a növényvédő szerek hatóanyagainak megállapításáról és a referens tagállamok kijelöléséről szóló, 1994. április 27-i 933/94/EK bizottsági rendelet (HL 1994. L 107., 8. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 16. kötet, 84. o.) értelmében a glifozát tekintetében a Németországi Szövetségi Köztársaság a kijelölt referens tagállam.

12 Végül a 91/414 irányelv I. mellékletének a glifozát és a tifenszulfuron-metil hatóanyagként történő felvétele céljából történő módosításáról szóló, 2001. november 20-i 2001/99/EK bizottsági irányelv (HL L 304., 14. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 34. kötet, 182. o.) 1. cikkének és I. mellékletének értelmében ezen anyagot az érvényességi idő 2012. június 30-i lejáratával felvették a 91/414 irányelv I. mellékletébe. Ezt követően a 91/414 irányelvnek az I. melléklet egyes hatóanyagokkal kapcsolatos bejegyzéseire vonatkozó érvényességi idők lejárta tekintetében történő módosításáról szóló, 2010. november 10-i 2010/77/EU bizottsági irányelv (HL 2010. L 293., 48. o.) 2015. december 31-ig meghosszabbította a glifozát bejegyzésének érvényességi idejét.

Az ipari kibocsátásokra vonatkozó szabályozás

13 A környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelv (HL 1996. L 257., 26. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 3. kötet, 80. o.) 2. cikkének 3. és 5. pontja kimondja:

„Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

[…]

3. »létesítmény«: olyan rögzített műszaki egység, ahol egy vagy több, az I. mellékletben felsorolt tevékenységet folytatnak, és bármely más, azzal közvetlenül együtt járó tevékenységet, amely műszakilag kapcsolódik az adott telephelyen folytatott tevékenységhez, és amelynek hatása lehet a kibocsátásokra és a környezetszennyezésre;

[…]

5. »kibocsátás«: anyag, rezgés, hő vagy zaj közvetlen vagy közvetett kiengedése a létesítmény egyedi vagy diffúz forrásaiból a levegőbe, a vízbe vagy a talajba

[…]”.

14 Az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) szóló, 2010. november 24-i 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2010. L 334., 17. o.) 1. cikke értelmében:

„Ez az irányelv az ipari tevékenységekből származó környezetszennyezés integrált megelőzésére és csökkentésére vonatkozó szabályokat határozza meg. […]”

15 Ezen irányelv 3. cikkének 3. és 4. pontja kimondja:

„Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

[…]

3. »létesítmény«: olyan helyhez kötött műszaki egység, amelyben egy vagy több, az I. mellékletben, illetve a VII. melléklet 1. részében felsorolt tevékenységet folytatnak, és bármely más, azzal közvetlenül együtt járó, ugyanazon a telephelyen folytatott tevékenységet, amely műszakilag kapcsolódik az említett mellékletekben felsorolt tevékenységhez, és amelynek hatása lehet a kibocsátásokra és a környezetszennyezésre;

4. »kibocsátás«: anyag, rezgés, hő vagy zaj közvetlen vagy közvetett kiengedése a létesítmény egyedi vagy diffúz forrásaiból a levegőbe, a vízbe vagy a talajba

[…].”

A jogvita előzményei

16 2010. december 20-án a Stichting Greenpeace Nederland (a továbbiakban: Greenpeace Nederland) és a Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) mind az 1049/2001 rendelet, mind az 1367/2006 rendelet alapján a glifozát hatóanyagnak a 91/414 irányelv alapján történő forgalomba hozatalának első engedélyezésére vonatkozó egyes dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet nyújtottak be.

17 A kért dokumentumok a következők voltak:

– a jelentéstevő tagállam, vagyis a Németországi Szövetségi Köztársaság által a glifozát 91/414 irányelv I. mellékletébe történő első felvételét megelőzően készített értékelőjelentés-tervezet egy példánya (a továbbiakban: jelentéstervezet);

– a glifozátnak a 91/414 irányelv I. mellékletébe történő felvételét kérelmezők által bemutatott valamennyi vizsgálat teljes listája, amely felvételről a 2001/99 irányelv döntött, és

– a vizsgálatoknak a glifozátnak a 91/414 irányelv I. mellékletébe történő felvételét kérelmezők által 2001-ben benyújtott teljes, hiánytalan és eredeti dokumentációja a hosszú távú toxicitásra mutagenitásra, rákkeltő hatásra és neurotoxicitásra vonatkozó vizsgálatokat és a reprodukcióra vonatkozó vizsgálatokat érintő részében.

18 A Bizottság főtitkára, miután az 1049/2001 rendeletnek megfelelően a német hatóságok előzetes beleegyezését kérte, 2011. május 6-i levelében engedélyezte a jelentéstervezethez való hozzáférést, annak 4. kötete kivételével (a továbbiakban: vitatott dokumentum), amelynek hozzáférhetővé tételét az említett hatóságok megtagadták. A Bizottság főtitkára kifejtette továbbá, hogy a német hatóságokkal továbbra is folyamatban van a konzultáció és döntést a későbbiekben hoznak majd.

19 A vitatott határozatban a Bizottság főtitkára végül megtagadta a vitatott dokumentumhoz való hozzáférést annak alapján, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság a megtagadás mellett foglalt állást.

20 E határozat alátámasztására a Bizottság főtitkára azzal érvelt, hogy e tagállam az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése alapján ellenezte e dokumentumok hozzáférhetővé tételét, azon az alapon, hogy az említett dokumentum a glifozátnak a 91/414 irányelv I. mellékletébe történő felvételét kérelmezők szellemi tulajdonjogaira vonatkozó bizalmas információkat tartalmaz, mégpedig az általuk gyártott hatóanyag részletes kémiai összetételét, ezen anyag előállítási eljárására vonatkozó részletes információkat, a szennyeződésekre, a végtermékek összetételére és e különböző kérelmezők közötti szerződésekre vonatkozó információkat.

21 A Bizottság főtitkára miután megjegyezte, hogy semmiféle, az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében előírt nyomós közérdek nem igazolja a vitatott dokumentum hozzáférhetővé tételét, megvizsgálta, hogy lehet-e ilyen közérdekre hivatkozni az 1367/2006 rendelet tekintetében. E tekintetben a Bizottság főtitkára rámutatott egyrészt, hogy ez utóbbi rendelet 6. cikkének (1) bekezdése – amely szerint a hozzáférhetővé tételhez fűződő nyomós közérdek fennállását kell megállapítani, amennyiben a kért információ a

környezetbe történő kibocsátásra vonatkozik – nem alkalmazandó a vitatott dokumentumra, mivel az nem tartalmaz ilyen információkat.

22 Másrészt a Bizottság főtitkára hangsúlyozta, hogy a kérdéses információk a glifozát az ezen anyag 91/414 irányelv I. mellékletébe történő felvételét kérelmezők általi előállításának eljárására vonatkoznak. Márpedig az érdekek elvégzendő mérlegelése keretében a Bizottság főtitkára megállapította, hogy az említett kérelmezők szellemi tulajdonjogai védelmének szükségessége meghaladja az információk hozzáférhetővé tételéhez fűződő érdeket. A jelen ügyben ugyanis e hozzáférhetővé tétel lehetővé tenné a versenytárs vállalkozások számára, hogy lemásolják a glifozát felvételét kérelmezők előállítási eljárását, ami jelentős veszteséget okozna ez utóbbiak számára, valamint sértené kereskedelmi érdekeiket és szellemi tulajdonjogaikat. Ezzel szemben az információk hozzáférhetővé tételéhez fűződő közérdeket a korábbiakban tekintetbe vették, mivel a glifozátkibocsátás lehetséges hatásairól a jelentéstervezet többi, nyilvánosságra hozott része is említést tesz, többek között a releváns szennyeződések és metabolitok tekintetében. Ami a vitatott dokumentumban foglalt, nem releváns szennyeződésekre vonatkozó információkat illeti, azok olyan tényezőkkel kapcsolatosak, amelyek nem jelentenek veszélyt az egészségre vagy a környezetre, ám az egyes termékek előállítási eljárásának felfedéséhez vezethetnek.

23 Emellett a Bizottság főtitkára megjegyezte, hogy a glifozátnak a 91/414 irányelv I. mellékletébe történő felvételére irányuló eljárásból következik, hogy az 1367/2006 rendelet által az e hatóanyag környezetre gyakorolt hatásaira vonatkozó információk nyilvános hozzáférhetővé tétele tekintetében előírt követelményeket figyelembe vették. Ilyen körülmények között e hatóanyag előállítói érdekeinek védelmének kellett elsőbbséget élvezniük.

24 A Bizottság főtitkára ebből azt a következtetést vonta le, hogy nem állt rendelkezésre bizonyíték a hozzáférhetővé tétel javára szóló nyomós közérdek fennállását illetően.

A megtámadott ítélet

25 A Törvényszék Hivatalához 2011. október 14-én benyújtott keresetlevelükkel a Greenpeace Nederland és a PAN Europe a vitatott határozat megsemmisítése iránti keresetet terjesztett elő. A felperesek e kereset alátámasztására három jogalapra hivatkoznak.

26 Első jogalapjukban a felperesek azt állítják, hogy az 1049/2001 rendelet nem biztosít valamely tagállam számára vétójogot, és a Bizottság dönthet úgy, hogy nem fogadja el e tagállam véleményét az e rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében előírt valamely kivétel alkalmazása tekintetében. Második jogalapjukban a felperesek azt állítják, hogy az említett rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első albekezdésében előírt, a hozzáféréshez való jog alóli, valamely természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeinek védelmét szolgáló kivétel a jelen ügyben nem alkalmazható. A Greenpeace Nederland és a PAN Europe szerint ugyanis nyomós közérdek igazolja a kért információkhoz való hozzáférést, mivel azok az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti környezetbe való kibocsátásra vonatkoznak. Végül harmadik jogalapjukban a Greenpeace Nederland és a PAN Europe arra hivatkoznak, hogy a vitatott határozat nem összeegyeztethető az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésével és az Århusi Egyezmény 4. cikkével, mivel a Bizottság nem értékelte a hivatkozott kereskedelmi érdekek megsértésének tényleges veszélyét.

27 A Törvényszék helyt adott a második jogalapnak, és anélkül, hogy a másik két jogalapról állást foglalt volna, megsemmisítette a vitatott határozatot annyiban, amennyiben az megtagadta a hozzáférést a vitatott dokumentum azon részeihez, amelyek a környezetbe való kibocsátásra vonatkozó információkat tartalmaznak: nevezetesen elsősorban az egyes gazdasági szereplők által bejelentett hatóanyagban jelen lévő minden szennyeződés „minőségére” és mennyiségére vonatkozó információk; másodsorban az egyes tételekben jelen levő szennyeződésekre és e szennyeződések mindegyikének minimális, átlagos és maximális értékére vonatkozó adatok; harmadsorban a gazdasági szereplők által előállított növényvédő szerek összetételére vonatkozó információk (a továbbiakban: vitatott információk).

A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

28 A Bíróság elnöke 2014. április 29-i határozatával megengedte, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon.

29 A Bíróság elnöke 2015. március 3-i végzéseivel megengedte, hogy az American Chemistry Council Inc. (ACC), a CropLife America Inc. (a továbbiakban: CropLife), a CropLife International AISBL (CLI), a European Chemical Industry Council (Cefic), a European Crop Care Association (ECCA), a European Crop Protection Association (ECPA) és a National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM, a továbbiakban: NAM USA) ugyancsak beavatkozzanak a Bizottság kérelmeinek támogatása végett.

30 A Bíróság elnöke 2015. június 26-i határozatával megengedte, hogy a Svéd Királyság a Greenpeace Nederland és a PAN Europe kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon.

31 A Bizottság, valamint az ACC, a CropLife, a CLI, a Cefic, az ECCA, az ECPA, a NAM USA és a Németországi Szövetségi Köztársaság azt kérik, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– az Európai Unió Bíróságának Alapokmánya 61. cikkének megfelelően hozzon maga érdemi határozatot az első fokon felhozott első és harmadik jogalap tárgyában, vagy utalja vissza az ügyet a Törvényszékhez, hogy az határozzon e jogalapokról, és

– a Greenpeace Nederlandot és a PAN Europe-ot kötelezze a költségek viselésére.

32 A Greenpeace Nederland és a PAN Europe azt kérik a Bíróságtól, hogy utasítsa el a Bizottság fellebbezését és azt kötelezze a költségek viselésére.

33 A Svéd Királyság azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a Bizottság fellebbezését.

A fellebbezésről

34 Fellebbezésének alátámasztására a Bizottság egyetlen jogalapra hivatkozik, amely az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti „környezetbe való kibocsátásra vonatkozó információk” fogalmának a Törvényszék általi téves értelmezésére vonatkozik.

35 E jogalap első részében a Bizottság a Törvényszék tévedett, amikor figyelmen kívül hagyta az 1049/2001 rendelet „belső” koherenciája biztosításának szükségességét.

36 Az említett jogalap második részében a Bizottság másodlagosan előadja, hogy a Törvényszék az 1049/2001 és az 1367/2006 rendeletben előírt hozzáféréshez való jog alóli kivételek értelmezése során nem vette kellőképpen figyelembe a növényvédő szerekre vonatkozó ágazati jogi szabályozásban speciálisan előírt információszolgáltatási rendszert.

37 Ugyanezen jogalap harmadik részében a Bizottság szintén másodlagosan azzal érvel, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta e a jogot, amikor a megtámadott ítélet 44. és 45. pontjában figyelmen kívül hagyta annak szükségességét, hogy az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdése első mondatának a lehető legnagyobb mértékben olyan értelmezést adjon, amely megfelel az Európai Unió Alapjogi Chartájának, különösen annak 16. és 17. cikkének, és a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) létrehozásáról szóló Egyezmény 1 C. mellékletében található, 1994. április 15-én Marrakeshben aláírt és a többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak a Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozattal (HL 1994. L 336., 1. o.) jóváhagyott, a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló megállapodásnak.

Az egyetlen fellebbezési jogalap első részéről

A felek érvei

38 Az egyetlen fellebbezési jogalap első részében a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék tévedett, amikor figyelmen kívül hagyta az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésével és az Århusi Egyezmény 4. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 1049/2001 rendelet „belső” koherenciája biztosításának szükségességét.

39 Miután emlékeztetett arra, hogy az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata megdönthetetlen vélelmet állít fel a „környezetbe való kibocsátásra vonatkozó információk” fogalmi körébe tartozó információk hozzáférhetővé tételét illetően, a Bizottság lényegében azt adja elő, hogy e fogalmat megszorítóan kell értelmezni annak érdekében, hogy ne üresedjen ki teljesen az EUMSZ 339. cikkben és az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében említett érdekek tartalma.

40 A Bizottság mindenesetre lényegében úgy véli, hogy az említett fogalom körébe tartozáshoz az információknak két konjunktív feltételnek kell megfelelniük, vagyis egyrészt olyan létesítményekből származó kibocsátásra kell vonatkozniuk, mint amilyenek a gyárak és az erőművek, másrészt ténylegesen a környezetbe való kibocsátást kell érinteniük.

41 E feltételek közül az első, melyre a CLI, a Cefic, az ECPA és a Németországi Szövetségi Köztársaság egyaránt hivatkozott, az Århusi Egyezmény alkalmazására vonatkozó útmutatóból ered. Ugyanis a „kibocsátás” fogalmának meghatározása érdekében ezen útmutató első kiadása a 96/61 irányelvre hivatkozott. Márpedig ezen irányelv 2. cikkének 5. pontja a „kibocsátás” fogalmát úgy határozza meg, mint valamely anyag, rezgés, hő vagy zaj közvetlen vagy közvetett kiengedése a létesítmény egyedi vagy diffúz forrásaiból a levegőbe, vízbe vagy a talajba; míg ugyanezen irányelv 2. cikkének 3. pontja értelmében a „létesítmény” olyan rögzített műszaki egység, ahol különösen egy vagy több, az említett irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységet folytatnak. Hasonlóképpen, az Århusi Egyezmény alkalmazására vonatkozó útmutató második kiadása ugyanezen fogalmakat használja, és a 2010/75 irányelvre hivatkozik, amely a 96/61 irányelv helyébe lépett, ugyanazon meghatározását adva a „kibocsátás” és a „létesítmény” fogalmának. Ebből következik, hogy az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti „környezetbe való kibocsátás” fogalmát úgy kell értelmezni, mint amely a 96/61 és a 201/75 irányelv által lefedett fogalomra korlátozódik.

42 E tekintetben a Németországi Szövetségi Köztársaság, a CLI, a Cefic és az ECPA hozzáteszik, hogy ezen értelmezést erősíti meg magának az 1367/2006 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének d) pontja is, amely megkülönbözteti a kibocsátást az egyéb bevezetéstől és kijuttatástól. Márpedig a Törvényszék értelmezése e megkülönböztetés megszüntetéséhez, és ahhoz vezetne, hogy minden környezeti információ a környezetbe történő kibocsátásra vonatkozik.

43 A második feltétellel kapcsolatban, melyre szintén a CLI és a Cefic mutatott rá, a Bizottság úgy véli, hogy az a jelen esetben nem teljesül. A vitatott dokumentum ugyanis nem tartalmaz információt a ténylegesen a környezetbe juttatott kibocsátás jellegével és mennyiségével kapcsolatban, mivel e kibocsátás aszerint változik, hogy a mezőgazdasági termelők ténylegesen mekkora mennyiségű terméket használnak, és hogy a növényvédő szerek pontosan ugyanazokat az anyagokat tartalmazzák-e, mint amelyeket az értékelőjelentés-tervezetben értékeltek.

44 Másfelől a Bizottság azzal érvel, hogy a Törvényszék által annak megállapítása érdekében elfogadott szempont, hogy valamely információ az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata értelmében véve a „környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információ”, vagyis az, hogy „kellően közvetlen” kapcsolat áll fenn az érintett információk és a környezetbe történő kibocsátás között, minden jogi alapot nélkülöz, és e szempont általános jellege súlyos jogbiztonsági problémákhoz vezet, amit az a mód is megerősít, ahogyan a Törvényszék e szempontot a megtámadott ítéletben alkalmazta. Ugyanis a megtámadott ítélet 71. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a vizsgált tételek analitikai profilja a szennyeződések szerkezeti képleteinek kivételével kellően közvetlen módon kapcsolódott a környezetbe történő kibocsátáshoz. Márpedig e megállapítást semmiféle érvelés nem támasztja alá.

45 A Svéd Királyság által támogatott Greenpeace Nederland és PAN Europe vitatják a Bizottság érveit.

46 Ennek érdekében lényegében először is azzal érvelnek, hogy mivel a környezeti információk hozzáférhetővé tétele a főszabály, nem értelmezhető megszorítóan az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondatában és az Århusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdése első albekezdésének d) pontjában előírt azon szabály, amely szerint valamely meghatározott természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeinek védelmére nem lehet hivatkozni „a környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információk” hozzáférhetővé tételével szemben.

47 Továbbá e felek úgy vélik, hogy az Århusi Egyezmény alkalmazására vonatkozó útmutató nem teszi lehetővé „a környezetbe történő kibocsátás” fogalmának a Bizottság által szorgalmazott megszorító értelmezését, mivel ezen útmutató csupán példaként hivatkozik a „kibocsátásnak” a 96/61 irányelvben szereplő meghatározására. Mindenesetre ezen egyezményben semmi sem teszi lehetővé az ilyen értelmezés alátámasztását. Az említett egyezmény hatálya ugyanis nem korlátozódik az ipari létesítményekkel kapcsolatos környezetvédelmi területekre, hanem kifejezetten és egyértelműen kiterjed mindenfajta környezetvédelmi területre és környezeti információra.

48 Végül a Greenpeace Nederland és a PAN Europe szerint „a környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információk” fogalmának a tényleges kibocsátással kapcsolatos információkra való korlátozását szintén el kell utasítani. E tekintetben többek között azzal érvelnek, hogy a vitatott információkra szükség van egyrészt a környezetbe kibocsátott glifozát mennyiségének és minőségének, valamint a kibocsátott szennyeződés mennyiségének megismeréséhez, másrészt annak ellenőrzéséhez, hogy ezen anyag növényvédő szerként való környezetbe juttatását megfelelően értékelték-e. Mivel ezen információk alkotják a gifozát környezetbe való kibocsátása engedélyezésének alapját, azok az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata értelmében véve „a környezetbe történő kibocsátással” kapcsolatosak. Következésképpen „a környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információk” fogalma nem korlátozható az említett termék használata során ténylegesen a környezetbe juttatott kibocsátásra vonatkozó információkra.

A Bíróság álláspontja

49 Az egyetlen fellebbezési jogalap első részének eldöntése érdekében meg kell határozni, hogy a Bizottság állításának megfelelően először is az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti „a környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információk” fogalmát megszorítóan kell-e értelmezni, másrészt e fogalmat az olyan ipari létesítményekből származó kibocsátással kapcsolatos információkra kell-e korlátozni, mint amilyenek a gyárak és az erőművek, harmadszor hogy az említett fogalom csupán a környezetbe történő tényleges kijuttatást fedi-e le, és negyedszer, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta-e a jogot annak megállapításakor, hogy az e fogalom körébe tartozáshoz elegendő, ha valamely információ „kellően közvetlen módon” a környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos.

– A környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információk fogalmának megszorító értelmezéséről

50 Azon kérdést illetően, hogy az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti „a környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információk” fogalmát megszorítóan kell-e értelmezni, nyilvánvalóan olyan értelmezést kell elfogadni, amely nem üresíti ki teljesen az EUMSZ 339. cikk és az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének hatályát annyiban, amennyiben e cikkek valamely meghatározott természetes és jogi személy szakmai titkait és kereskedelmi érdekeit védik. Ugyanis ahogyan azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 29. pontjában hangsúlyozta, az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés e rendeletben előírt jogának vannak bizonyos korlátai, amelyek a köz- vagy magánérdeken alapulnak, köztük valamely meghatározott természetes és jogi személy szakmai titkainak és kereskedelmi érdekeinek védelmén.

51 Mindazonáltal a Bizottság állításával ellentétben e fogalom mégsem értelmezhető megszorítóan.

52 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatának megfelelően ugyanis az 1049/2001 rendelet célja – amint az a rendelet (4) preambulumbekezdéséből és 1. cikkéből kitűnik –, hogy a nyilvánosság számára a lehető legszélesebb körű hozzáférési jogot biztosítsa az intézmények dokumentumaihoz (lásd különösen: 2010. szeptember 21-i Svédország és társai kontra API és Bizottság ítélet, C-514/07 P, C-528/07 P és C-532/07 P, EU:C:2010:541, 69. pont; 2013. október 17-i Tanács kontra Access Info Europe ítélet, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 28. pont). Ugyanígy az 1367/2006 rendelet célja – ahogyan azt annak

(1) cikke kimondja – annak biztosítása, hogy az uniós intézményeknél és szerveknél tárolt környezeti információkat a nyilvánosság számára a lehető legszélesebb körben rendelkezésre bocsássák és egyre bővülő körben terjesszék.

53 Így az e dokumentumokhoz való lehető legszélesebb körű hozzáférés elve alóli kivételeket, különösen az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírtakat amiatt, hogy e hozzáférés korlátozásával eltérnek ezen elvtől, a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében szigorúan kell értelmezni és alkalmazni (lásd ebben az értelemben: 2010. szeptember 21-i Svédország és társai kontra API és Bizottság ítélet, C-514/07 P, C-528/07 P és C532/07 P, EU:C:2010:541, 73. pont; 2013. október 17-i Tanács kontra Access Info Europe ítélet, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 30. pont). E megszorító értelmezés szükségességét másfelől az 1367/2006 rendelet (15) preambulumbekezdése is megerősíti.

54 Azonban az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata, azon vélelem felállításával, amely szerint a vizsgálatokkal kapcsolatos információk kivételével „a környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információk” hozzáférhetővé tételét úgy kell tekinteni, mint amely jelentősebb közérdeket képvisel, mint valamely meghatározott természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeinek védelméhez fűződő érdek, oly módon, hogy az említett kereskedelmi érdekekre nem lehet hivatkozni ezen információk hozzáférhetővé tételével szemben, nyilvánvalóan eltér az érdekek mérlegelésének az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében előírt szabályától, ahogyan arra többek között a CLI rámutat. Mindazonáltal az említett 6. cikk (1) bekezdésének első mondata így lehetővé teszi az uniós intézményeknél és szerveknél tárolt információkhoz való, lehető legteljesebb körű hozzáférés elvének konkrét alkalmazását, oly módon, hogy e rendelkezések megszorító értelmezése nem igazolható.

55 Ilyen körülmények között a Törvényszék a megtámadott ítélet 49. és 53. pontjában téves jogalkalmazás nélkül nem fogadta el az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti „a környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információk” fogalmának megszorító értelmezését.

– „A környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információk” fogalmának az ipari létesítményekből származó kibocsátással kapcsolatos információkra való korlátozásáról

56 A Bizottság azon érvével kapcsolatban, amely szerint az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti „a környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információk” fogalmát úgy kell értelmezni, mint amely az olyan ipari létesítményekből származó kibocsátásra korlátozódik, mint amilyenek a gyárak és erőművek, mindenekelőtt hangsúlyozni kell, hogy ezen intézmény állításától eltérően a Törvényszék a megtámadott ítélet 54–56. pontjában kifejezetten válaszolt ezen érvre, mielőtt azt elutasította volna.

57 Ami a Törvényszék értékelésének megalapozottságát illeti, nyilvánvalóan rá kell mutatni arra, hogy az Århusi Egyezmény alkalmazására vonatkozó útmutató 2000. évi változata az ezen egyezmény 4. cikke (4) bekezdésének d) pontjában szereplő „kibocsátás” fogalmának meghatározásához a 96/61 irányelv 2. cikkének 5. pontjában használt meghatározás alkalmazását javasolta, és ezen útmutató 2014. évi változata már a 2010/75 irányelv 3. cikkének (4) pontjában előírt meghatározásra hivatkozik, amely szó szerint átveszi az előbbi irányelvben használt meghatározást.

58 Márpedig lényegében az tűnik ki ezen irányelvekből, hogy azok értelmében „kibocsátásnak” valamely anyag, rezgés, hő vagy zaj közvetlen vagy közvetett kiengedése minősül, az azokban meghatározott bizonyos ipari létesítmények egyedi vagy diffúz forrásaiból a levegőbe, a vízbe vagy a talajba.

59 Mindazonáltal ahogyan arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 55. pontjában helyesen rámutatott, a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy noha ezen útmutató olyan magyarázó jellegű dokumentumnak tekinthető, amely adott esetben más releváns elemekkel együttesen figyelembe vehető az Århusi Egyezmény értelmezése céljából, az abban szereplő elemzéseknek egyáltalán nincs

kötelező erejük, és nem rendelkeznek olyan normatív jelleggel, mint amellyel ezen egyezmény rendelkezései bírnak (lásd különösen: 2013. december 19-i Fish Legal és Shirley ítélet, C-279/12, EU:C:2013:853, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

60 Márpedig egyrészt az 1367/2006 rendeletben nem utal semmi arra, hogy az e rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti „környezetbe történő kibocsátás” fogalmát az olyan ipari létesítményekből származó kibocsátásra kellene korlátozni, mint amilyenek a gyárak és az erőművek.

61 E korlátozás nem vezethető le az Århusi Egyezményből sem, amelyet figyelembe kell venni az 1367/2006 rendelet értelmezése során, mivel ezen egyezmény 1. cikke kimondja, hogy e rendelet célja az, hogy hozzájáruljon az ezen egyezmény alapján fennálló kötelezettségek végrehajtásához, az egyezmény rendelkezéseinek uniós intézményekre és szervekre történő alkalmazását szolgáló szabályok meghatározása által.

62 Éppen ellenkezőleg, ahogyan azt a Bíróság a mai napon kihirdetett Bayer CropScience és Stichting De Bijenstichting ítélet (C-442/14) 72. pontjában hangsúlyozta, az ilyen korlátozás ellentétes volna magának az Århusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdése első albekezdése d) pontjának szövegével. E rendelkezés ugyanis kimondja, hogy a környezetvédelem szempontjából releváns kibocsátási adatoknak nyilvánosnak kell lenniük. Márpedig az ipari létesítményektől eltérő forrásból – mint amilyen a növényvédő szerek növényeken vagy a talajon való használata – származó kibocsátással kapcsolatos információk ugyanolyan relevánsak a környezetvédelem szempontjából, mint az ipari eredetű kibocsátásra vonatkozó információk.

63 Másrészt az 1367/20064 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata értelmében vett „környezetbe történő kibocsátás” fogalmának bizonyos ipari létesítményekből – mint amilyenek a gyárak és az erőművek – származó kibocsátásra történő korlátozása sértené az ezen rendelet által követett, a környezeti információkhoz való lehető legszélesebb körű hozzáférés célkitűzését (lásd analógia útján: a mai napon kihirdetett Bayer CropScience és Stichting De Bijenstichting, C-442/14, 73. pont).

64 Végül a Németországi Szövetségi Köztársaság állításaival ellentétben az ilyen korlátozást nem volna igazolható az uniós jog koherenciájának, különösen az 1367/2006 rendelet és a 96/61 irányelv és a 2010/75 irányelv közötti koherencia megőrzésével. Ugyanis a „kibocsátás” fogalmának ez utóbbi irányelvekben szereplő, a bizonyos ipari létesítményekből származó kibocsátásra történő korlátozását maguknak az említett irányelveknek a célja igazolja, amely pontosan az ipari tevékenységekből származó környezetszennyezés integrált megelőzésére és csökkentésére vonatkozó szabályok meghatározásában áll, ahogyan azt a 2010/75 irányelv 1. cikke jelzi. Ezzel szemben az ilyen korlátozás nem igazolható az 1367/2006 rendelet célkitűzése alapján, amely az uniós intézmények és szervek birtokában lévő környezeti információhoz való hozzáférésre alkalmazandó szabályok meghatározásában áll, e rendelet 1. cikkének megfelelően. Egyébként hangsúlyozni kell, hogy a „kibocsátás” fogalma az uniós jogban nem egységes, hanem az adott alkalmazási terület szerint változik. Így e fogalomnak a 96/61 irányelvben és a 2010/75 irányelvben adott meghatározása eltér a környezeti felelősségről szóló, 2004. április 21-i 2004/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 143., 56. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 8. kötet, 357. o.) 2. cikkének 8. pontja szerinti meghatározástól, vagy akár az egyes légköri szennyezők nemzeti kibocsátási határértékeiről szóló, 2001. október 23-i 2001/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 309., 22. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 6. kötet, 320. o.) 3. cikkének e) pontjában szereplő meghatározástól.

65 Végül hangsúlyozni kell, hogy ellentétben azzal, amit többek között a CLI, a Cefic, az ECPA és a Németországi Szövetségi Köztársaság állít, az ilyen korlátozás nem alapulhat az 1367/2006 rendelet 2. cikke (1) bekezdése d) pontjának ii. alpontján sem.

66 Igaz, hogy e rendelkezés, amely felsorolja azon tényezőket, melyek a „környezeti információ” fogalmi körébe tartozhatnak, első pillantásra különbséget tenni látszik a „kibocsátás” a „bevezetés” és a „kijuttatás” fogalma között, amiből a CLI, a Cefic, az ECPA és a Németországi Szövetségi Köztársaság

szerint az következik, hogy az e rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti „környezetbe történő kibocsátás” fogalmát a bizonyos ipari létesítményekből származó kibocsátásra kellene korlátozni, kizárva a környezetbe való más bevezetést vagy kijuttatást.

67 Mindazonáltal egyrészt a „kibocsátás” a „bevezetés” és a „kijuttatás” fogalma közötti e különbségtétel idegen az Århusi Egyezménytől, amely a 4. cikke (4) bekezdése első albekezdésének d) pontjában annak kimondására szorítkozik, hogy nem lehet a kereskedelmi és ipari információ bizalmas jellegére hivatkozni a „környezetvédelem szempontjából releváns kibocsátási adatok” hozzáférhetővé tételének megtagadása érdekében (lásd: a mai napon kihirdetett Bayer CropScience és Stichting De Bijenstichting ítélet, C-442/14, 62. pont).

68 Másrészt az ilyen különbségtétel irreleváns az 1367/2006 rendelet által követett, a környezeti információkhoz való hozzáférés célkitűzésére tekintettel, és mesterkélt volna. Emellett e fogalmak között jelentős átfedés van, ahogyan arról az ezen irányelv 2. cikke (1) bekezdése d) pontjának ii alpontjában szereplő „egyéb módon való kijuttatás” kifejezés használata is tanúskodik, amiből az következik, hogy a kibocsátás és a bevezetés is a környezetbe való kijuttatásnak minősül (lásd analógia útján: a mai napon kihirdetett Bayer CropScience és Stichting De Bijenstichting ítélet, C-442/14, 63. és 65. pont).

69 Következésképpen az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdése első mondatának értelmezése céljából nem szükséges megkülönböztetni a környezetbe történő „kibocsátás”, „bevezetés” és „kijuttatás” fogalmát (lásd analógia útján: a mai napon kihirdetett Bayer CropScience és Stichting De Bijenstichting ítélet, C-442/14, 67. pont).

70 A fenti megfontolásokra tekintettel a Törvényszék téves jogalkalmazás nélkül állapíthatta meg a megtámadott ítélet 54–56. pontjában, hogy az e rendelkezések értelmében vett, „a környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információk” fogalma nem korlátozódik a bizonyos ipari létesítményekből származó kibocsátással kapcsolatos információkra.

– „A környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információk” fogalmának a tényleges kibocsátással kapcsolatos információkra való korlátozásáról

71 A Bizottság azon érvét illetően, amely szerint az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti „a környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információk” fogalma csupán a környezetbe való tényleges kibocsátásokra vonatkozik, ami a vitatott információk esetén nem áll fenn, a Bizottság állításának megfelelően valóban hangsúlyozni kell, hogy e fogalom nem foglalja magában a hipotetikus kibocsátással kapcsolatos információkat.

72 Ugyanis az 1367/2006 rendelet 1. cikke (1) bekezdésének az e rendelet 2. cikke (1) bekezdésének d) pontjával összefüggésben értelmezett b) pontjából lényegében kitűnik, hogy az említett rendelet célja az olyan tényezőkre vonatkozó információkhoz való hozzáférés jogának biztosítása, amelyek hatással vannak vagy hatással lehetnek a környezet elemeire, különösen a levegőre, a vízre és a talajra. Márpedig nem ez a helyzet a pusztán hipotetikus kibocsátás esetén (lásd analógia útján: a mai napon kihirdetett Bayer CropScience és Stichting De Bijenstichting ítélet, C-442/14, 80. pont).

73 Mindazonáltal a Bizottság érvelésével ellentétben e fogalom nem korlátozható a szóban forgó növényvédő szer vagy hatóanyag növényeken vagy talajon való használata során ténylegesen a környezetbe juttatott kibocsátással kapcsolatos információkra, amely kibocsátás többek között aszerint változik, hogy a mezőgazdasági termelők ténylegesen mekkora mennyiségű terméket használnak és hogy a kereskedelmi forgalomba hozott végtermék pontosan milyen összetevőkből áll.

74 Így ugyancsak az említett fogalom körébe tartoznak a szóban forgó növényvédő szer vagy hatóanyag előre látható, környezetbe történő kibocsátására vonatkozó információk, ha e kibocsátásra e termék vagy anyag rendes vagy reális felhasználási feltételei mellett kerül sor, amely felhasználási feltételek megfelelnek annak, amire vonatkozólag a szóban forgó termék forgalombahozatali engedélyét kiadták, és amelyek megfelelnek az abban a zónában uralkodó viszonyoknak, ahol a növényvédő szert használni kívánják (lásd analógia útján: a mai napon kihirdetett Bayer CropScience és Stichting De Bijenstichting ítélet, C-442/14, 78. és 79. pont).

75 Ugyanis noha valamely termék vagy anyag forgalomba hozatala általában nem elegendő annak megállapításához, hogy e terméket vagy anyagot szükségszerűen a környezetbe juttatják, és hogy az azzal kapcsolatos információk a „környezetbe történő kibocsátásra” vonatkoznak, más a helyzet a növényvédő szerekhez vagy az e termékben megtalálható anyagokhoz hasonló termékek esetében, amelyeket a rendes használat keretében rendeltetésüknél fogva a környezetbe juttatnak. Ilyen esetben a szóban forgó termék vagy az e termékben megtalálható anyag rendes vagy reális felhasználási feltételek melletti, előre látható, környezetbe való kibocsátása nem hipotetikus, és az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti „környezetbe történő kibocsátás” fogalma körébe tartozik (lásd analógia útján: a mai napon kihirdetett Bayer CropScience és Stichting De Bijenstichting ítélet, C-442/14, 78. és 79. pont).

76 Következésképpen a Bizottság tévesen állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkamazta a jogot annak megállapításakor, hogy a vitatott dokumentumok „a környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információkat” tartalmaztak, mivel e dokumentum nem tartalmaz információt a szóban forgó termék használata során ténylegesen a környezetbe juttatott kibocsátás jellegére és mennyiségére vonatkozóan.

– Az információk és a környezetbe történő kibocsátás közötti kellően közvetlen kapcsolat fennállására vonatkozó szempontról

77 Végül meg kell határozni, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 53. pontjában megállapíthatta-e, hogy elegendő, ha valamely információ „kellően közvetlen” módon kapcsolódik a környezetbe történő kibocsátáshoz, ahhoz, hogy az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata hatálya alá tartozzon, vagy a Bizottság állításának megfelelően a szóban forgó információ és a kibocsátás közötti kellően közvetlen kapcsolat fennállására vonatkozó ilyen szempontot el kell utasítani, mivel annak semmiféle jogi alapja nincs.

78 E tekintetben az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdése első mondatának szövegéből kitűnik, hogy e rendelkezés azon információkra vonatkozik, amelyek „a környezetbe való kibocsátásra vonatkoznak”, vagyis amelyek ilyen kibocsátást érintenek vagy arra vonatkoznak, nem pedig az olyan információkra, amelyek akár közvetlen, akár közvetett kapcsolatban állnak a környezetbe történő kibocsátással. Ezen értelmezést erősíti meg az Århusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdése első albekezdésének d) pontja, amely „kibocsátási adatokra” utal.

79 Az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata által követett, „a környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információkhoz” való főszabály szerinti hozzáférés biztosításának célkitűzésére tekintettel e fogalmat úgy kell érteni, mint amely magában foglalja többek között azon adatokat, amelyek lehetővé teszik a nyilvánosság számára annak megismerését, hogy ténylegesen mi jut a környezetbe, vagy előreláthatóan mi fog a környezetbe jutni a szóban forgó termék vagy anyag rendes vagy reális felhasználási feltételek melletti használata esetén, amely felhasználási feltételek megfelelnek annak, amire vonatkozólag a szóban forgó termék vagy anyag forgalombahozatali engedélyét kiadták, és amelyek megfelelnek az abban a zónában uralkodó viszonyoknak, ahol az említett terméket vagy anyagot használni kívánják. Így az említett fogalmat úgy kell értelmezni, mint amely kiterjed többek között az említett termék vagy anyag ilyen feltételek melletti tényleges vagy előre látható kibocsátásának jellegére, összetételére, mennyiségére, időpontjára és helyszínére vonatkozó adatokra.

80 „A környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információk” fogalmi körébe kell sorolni azon információkat is, amelyek lehetővé teszik a nyilvánosság számára annak ellenőrzését, hogy helyes-e a tényleges vagy előre látható kibocsátás azon értékelése, amelynek alapján a hatáskörrel rendelkező hatóság engedélyezte a szóban forgó terméket vagy anyagot, valamint az e kibocsátás környezetre gyakorolt hatásaira vonatkozó adatokat. Ugyanis az 1367/2006 rendelet (2) preambulumbekezdéséből lényegében az következik, hogy a környezeti információkhoz való, e rendelet által garantált hozzáférés arra irányul, hogy előmozdítsa a nyilvánosság hatékonyabb részvételét a döntéshozatalban, növelve ezzel a döntéshozatal számonkérhetőségét, valamint hozzájárulva a lakossági tudatossághoz és az elfogadott határozatok támogatottságához. Márpedig ahhoz, hogy meggyőződhessenek arról, hogy a környezeti ügyekben hatáskörrel rendelkező hatóságok által hozott határozatok megalapozottak és hatékonyan részt vehessenek a környezeti ügyekre vonatkozó döntéshozatali eljárásokban, a nyilvánosságnak hozzá kell férnie azon információkhoz, amelyek lehetővé teszik számára annak ellenőrzését, hogy a kibocsátást megfelelően értékelték, és képesnek kell lenniük arra, hogy észszerűen megértsék, hogyan érintheti a környezetet az említett kibocsátás.

81 Ezzel szemben, noha nincs helye „a környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információk” fogalma megszorító értelmezésének, ahogyan az a jelen ítélet 55. pontjában szerepel, e fogalom nem foglalhat magában minden, a környezetbe történő kibocsátással akár bármilyen közvetlen kapcsolatban álló információt. Ugyanis, noha az említett fogalmat úgy kell értelmezni, mint amely kiterjed ezen információkra, e fogalom nagyrészt kimerítené az 1367/2006 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerinti „környezeti információ” fogalmát. Az ilyen értelmezés tehát teljesen megfosztaná a hatékony érvényesüléstől az intézmények számára az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében előírt azon lehetőséget, hogy megtagadhassák a környezeti információk hozzáférhetővé tételét többek között azon az alapon, hogy, hogy az ilyen hozzáférhetővé tétel sértené valamely meghatározott természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeinek védelmét, és megbontaná azon egyensúlyt, amelyet az uniós jogalkotó az átláthatóság célkitűzése és ezen érdekek védelme között kialakítani kívánt. Az ilyen értelmezés aránytalanul sértené az EUMSZ 339. cikkben biztosított szakmai titok védelmét is.

82 A fentiekből következik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot amikor a megtámadott ítélet 53. pontjában kimondta, hogy ahhoz, hogy az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti „a környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információ” fogalmi körébe tartozzon, elegendő, ha valamely információ kellően közvetlen kapcsolatban áll a környezetbe történő kibocsátással.

83 Következésképpen, mivel az egyetlen fellebbezési jogalap első része megalapozott, a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni anélkül, hogy szükség volna az egyetlen fellebbezési jogalap többi részének vizsgálatára.

A megtámadott ítélet hatályon kívül helyezésének következményeiről

84 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikkének első bekezdése értelmében a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén a Bíróság az ügyet visszautalhatja határozathozatalra a Törvényszékhez, vagy ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti.

85 A jelen ügyben a jogvita megoldása magában foglalja a tényállás újbóli értékelését, amelynek elvégzése a Törvényszék feladata a jelen ítélet 78–80. pontjában kifejtettek fényében, azt követően, hogy a felek számára lehetővé tette véleményük kifejtését. Amennyiben ezen értékelés végeztével a Törvényszék úgy véli, hogy a vitatott információk nem tartoznak az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti, „a környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információ” fogalmi körébe, neki kell állást foglalnia a Greenpeace Nederland és a PAN Europe által a megsemmisítés iránti keresetük keretében felhozott első és harmadik jogalap tekintetében.

86 Ilyen körülmények között, a per állása nem engedi meg, hogy a Bíróság döntést hozzon és az ügyet vissza kell utalni a Törvényszék elé.

A költségekről

87 Mivel az ügyet a Bíróság visszautalja a Törvényszék elé, a jelen fellebbezési eljárás költségeiről jelenleg nem kell határozni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság hatályon kívül helyezi az Európai Unió Törvényszékének 2013. október 8-i Stichting Greenpeace Nederland és PAN Europe kontra Bizottság ítéletét (T-545/11, EU:T:2013:523).

2) A Bíróság a T-545/11. sz. ügyet visszautalja az Európai Unió Törvényszéke elé.

3) A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.

Aláírások